

ἀπειρὶ τῶν δρόσων λέθεται ^ἡ πᾶσα ^{τα} πᾶσα σμικρὸν ὡς δροχίμη ^ἡ κῆ. δρο
 δρομικὰ δροσοδάσων δρόμωνι. τῆ δρώπιζ δρωπίδης.
 καὶ τὸ δρωπαμίζω μετέθωε: ἀὰ πὸ τῶν δροχίου λαβῆς
 ἢ πατέφει ὡς δροσοσών δροσος τε. δρομιο δέ δρομια.
 δειῶν τόπος οὐ μφύτ ^{ος} ἰώτ ^α γεφείδω. καὶ δὲ χαμῆ ^{ος} τῆ δέ πο: ^{τε}
 ἀπειρὶ τὸ δίδωμι δόσω. καὶ δὲ καὶ δῶρον. μετὰ μετὰ
 γείφον. δωτῶ δωσιάδης. δωρίς δωκὴ δώπουν. δωρίσιος
 καὶ δώπυρτιος. καὶ σὺ τῆ δωδώνη, τὸ δώεις: ἀδῶδων
 ὄξυτο ^ἡ σουσελλέαδῶ. ὡς χαλκιδωνὶ χαλκιδόνος. χλωίω με
 λεδῶνος, χαλιδῶνος. σιδῶνος τὸ πυθῶνος. καὶ αὐ καὶ
 δῶνος τε. ὅ γὰρ ποσάδων περιέσπασται: ἀδῶδων βαρύτο ^ἡ
 φυλατέαδω. λατῶν τὸ σπυρίδωνος. λαδῶνος ἀνάργ.
 φάδωνος κορύδωνος. καὶ κινδῶνος κώδωνος. κνώδω ^ἡ
 ὄμ καὶ τῶν μέδωνος: ἀδῶδῆ ἐπιρρή ^{τα} καὶ ἰώτα.
 ὡσπινου δὲ ἰώδῆ δαρὶ ἢ τῶν μετῆ δέ. διλαδῆ ἐπιρρή ^ἡ.
 τὸ δῶν ἀσπιδέ ^ἡ καὶ σὺ πῶ ἀκτιδῆ μοι διφθόμιζε:
 ἀπειρὶ τὸ δέ κω τὸ φαίνω τεθνη ^ἡ με; τὸ δῶν καὶ τοῖς ἀξω
 νῆ. καὶ ἀξωνεῖς, διφθόμι γεφῆς ἐπιτυχάνουσι:
 ὄμ λεος ψιλόν. ὡς νη φάλεος ἰλεως. τὸ δέ λαιος, ἐν δὲ
 φθόμοις. καὶ θαλέλαιος ^ἡ καὶ οἷς καὶ ἐπιπόλαιος: